

ДУХНОВСЬКИЙ Микола Іванович (12(25). 10. 1908, Варшава — 15. 10. 1999, Київ) — художник театру та кіно, педагог. Професор (1967). Заслужений діяч мистецтв УРСР (1954). Член НСХУ (1939). Закін. Київський художній інститут (1931; викл. [К. Єлева](#), [М. Тряскін](#)). 1929–31 і 1934–39 — художник, 1939–62 — гол. художник Київ. театру рос. драми ім. Лесі Українки, де

оформив вистави: «Вовки та вівці» О. Островського (1935), «Живий труп» Л. Толстого (1940), «Дворянське гніздо» за І. Тургенєвим (1941), «За тих, хто в морі» Б. Лавреньова (1946), «Овід» за Е. Войнич (1948), «Чайка» А. Чехова (1950), «Мертві душі» за М. Гоголем (1952), «Мораль пані Дульської» Г. Запольської (1956), «Пісні під зорями» В. Собка (1959), «Юність Полі Вихрової» за Л. Леоновим (1960), «Учитель танців» Лопе де Веґи (1969), «Любов на світанні» Я. Галана (1971). У 1931–34 (з перервами) — художник 1-го Київ. робітничого театру, 1941–42 — Театру опери та балету Казах. РСР (Алма-Ата, нині Алмати), в якому 1942 створив декорації до опери «Євгеній Онеґін» П. Чайковського. У Київ. театрі опери та балету ім. Т. Шевченка оформив виставу «Мадам Баттерфляй» Дж. Пуччіні (1947), у Київ. укр. драм. театрі ім. І. Франка — «Професор Буйко» Я. Баша (1949). Роботам Д. притаманна психол. проникливість, м'якість кольор. гами, композиц. чіткість. 1946–71 — викладач Київ. інституту театр. мистецтва, 1964–77 — Київ. худож. інституту, в якому очолював майстерню театр.-декор. живопису. Від 1977 — на творчій роботі. Серед учнів — [П. Гончар](#).

[М. Г. Лабінський](#)

Бібліографічний опис:

Духновський Микола Іванович / М. Г. Лабінський // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2008. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-19625>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).